

ආහාරයන්හි විකිරණශීලීතාවය

ග්‍රැන්ට්ලේ ධර්මචර්‍යය

අධ්‍යක්ෂ විකිරණ සමස්ථානික මධ්‍යස්ථානය, කොළඹ විශ්ව විද්‍යාලය, කොළඹ 3.

පහත සඳහන් ප්‍රභවයන් හේතුකොටගෙන ආහාරවල විකිරණශීලී ද්‍රව්‍යය පැවතිය හැකිය.

- (1) ස්වාභාවිකව පවත්නා විකිරණශීලී ක්ෂීර වර්ග
- (2) විශ්ව සම්භවයකින් යුතු විකිරණ නියුක්ලයිඩ
- (3) බෝම්බ වලින් නිකුත්වන විකිරණශීලී ද්‍රව්‍ය
- (4) ගල් අඟුරු බලශක්තියෙන් ක්‍රියාත්මක වන බලශක්ති ජනක පිරිසත් වලින් නිකුත්වන විකිරණශීලී ද්‍රව්‍ය
- (5) න්‍යෂ්ටික කර්මාන්තයෙන් නිකුත්වන ද්‍රව්‍ය

(1) ස්වාභාවිකව පවත්නා විකිරණශීලී ක්ෂීර වර්ග

යුරේනියම් සහ තෝරියම්, පෘථුවියේ ආරම්භයේ සිටම එහි පැවතීම. මෙම ද්‍රව්‍යයන්ගේ විකිරණශීලී ඝන වීමෙන් විකිරණශීලී ඝන නිෂ්පාදනද ඒවා මගින් තවදුරටත් විකිරණශීලී ද්‍රව්‍යයන්ද බිහිවෙයි. මෙයින් විකිරණශීලී නිෂ්පාදන මාලාවක් බිහිවෙයි. මෙම ප්‍රභවයෙන් හටගත් විකිරණශීලී ද්‍රව්‍ය හැම තැනම පවතියි. එහෙත් ඇතැම් ප්‍රදේශයන්හි අධික වශයෙන් පවතින මේවා ශාකයන් මගින් අවශෝෂණය කරගත හැක. මෙම කතෘ විසින් පසුගිය වර්ෂ 12 තුළ මෙබඳු අධික විකිරණශීලීතාව ඇති ප්‍රදේශවල අධ්‍යයන පවත්වන ලද අතර ශිෂ්‍යයින් දෙදෙනෙක් මෙම කටයුතු පිළිබඳව දර්ශනපති සහ විද්‍යාපති උපාධි ලබාගත්හ. කරණ ලද ගවේෂණ කටයුතු අනුව ශාකයන් විසින් උකහාගනු ලබන විකිරණශීලීතාව විශාල වශයෙන්ම ද්‍රව්‍ය විකිරණ නියුක්ලයිඩ වලට සීමාවන බැවිද, සෑම ශාකයකම කිසියම් වර්ණයකා මට්ටම් වන බවද හැඟිණ.

ඉතා දිගු කාලයක් පවත්නා පොරාසියම් 40 පෘථුවියේ ආරම්භයේ පටන්ම එහි පැවතී ඇත. ස්වාභාවික පොරාසියම් දස ලක්ෂයට කොටස් 119 ක් විකිරණශීලී K 40 වන අතර, සියලුම ස්වාභාවික පොරාසියම් මූලාශ්‍රවල මෙකී විකිරණශීලී පොරාසියම් භාගිකය අන්තර්ගත වේ. සාමාන්‍ය බරෙන් යුත් මිනිසෙකුගේ ශරීරයෙහි විකිරණශීලී පොරාසියම් බෙකරල් 3700 ක් පමණ ඇත. බරින් වැඩි මිනිසකුගේ ශරීරයේ එම ද්‍රව්‍ය ඊට වැඩි ප්‍රමාණයක් පවතිනු ඇත.

(2) විශ්ව සම්භවය විකිරණ නියුක්ලයිඩ

විශ්ව සම්භවය විකිරණ නියුක්ලයිඩ යනු, අන්තර්ක්ෂ කිරණ, වායුගෝලය හා අන්තර් ක්‍රියා කිරීමෙන් සෑදෙන ඒවාය. කාබන් - 14 සහ විට්ටියම් - 3, මේ ආකාරයට නිපදවෙන ප්‍රධාන විකිරණ නියුක්ලයිඩ වේ. ස්වාභාවික කාබන්වල කාබන් ග්‍රෑම් 1 ට කාබන් - 14 බෙකරල් 0.25 ක්

පවතී. ස්වාභාවික ජලයෙහි, ලීටරයට විට්ටියම් බෙකරල් 0.3 ක් පමණ ඇත.

(3) බෝම්බවලින් නිකුත්වන විකිරණශීලී ද්‍රව්‍ය

විශේෂයෙන්ම 1960 ගණන්වල පවත්වන ලද වායු ගෝලීය අවි පරීක්ෂණ මගින් වායු ගෝලයේ ඉහළ ස්ථරයන්ට Sr 90 Cs 137 විට්ටියම් වැනි විකිරණශීලී නියුක්ලයිඩ ඇතුල්විය. මේවා ක්‍රමයෙන් පෘථුවියෙහි මතුපිට තැන්පත් වෙයි. දැනට පෘථුවිය මුළුල්ලේම මෙවැනි ද්‍රව්‍ය ස්ථරයක් පවතී. පෘථුවියේ අප වෙසෙන ප්‍රදේශයට වඩා, උත්තර අක්ෂාංශයන්හි බෝම්බවලින් නිකුත්වූ ද්‍රව්‍ය ප්‍රමාණය අධිකය. මේවා සාමාන්‍යයෙන් පසට බැඳී පවතී. එහෙත් එම බැඳීමේ ප්‍රමාණය රඳ පවතින්නේ පසෙහි ස්වභාවය සහ සංයුතිය මතය. මෙම ද්‍රව්‍ය සැහෙන තරම් දැඩි බැඳී නොමැති නම් ඒවා ශාකයන් මගින් අවශෝෂණය කර ගත හැක.

(4) ගල් අඟුරු බලශක්තියෙන් ක්‍රියාකරන බලශක්ති ජනක පිරිසත් වලින් නිකුත්වන විකිරණශීලී ද්‍රව්‍ය

ගල් අඟුරුවල යුරේනියම්, තෝරියම් සහ වෙනත් විකිරණශීලී ඝන වූ ද්‍රව්‍ය අන්තර්ගත වේ. ගල්අඟුරු පිළිස්සීමේදී වායු ගෝලයට නිකුත්වන මෙම ද්‍රව්‍ය පසුව ශාක සහ ජලය මත තැන්පත් වේ. අනතුරුව මෙම ශාක සතුන් විසින් අනුභව කරනු ලබන අතර එම සතුන්ගේ මස් මිනිසා විසින් ආහාරයට ගනු ලබයි. විකිරණශීලී ද්‍රව්‍ය එක්තරා ප්‍රමාණයක් මේ ආකාරයෙන් ආහාරදායක ඇතුළත් වේ.

5. න්‍යෂ්ටික කර්මාන්තයෙන් පිටවන ද්‍රව්‍ය

ආහාරයන්හි විකිරණශීලීත්වය පිළිබඳව වර්තමානයේ හටගෙන ඇති විමර්ශන තුඩු දී ඇත්තේ සෝවියට් රුසියාවේ වර්නොබේල් හි සිදුවූ න්‍යෂ්ටික අනතුරින් නිකුත් වූ විකිරණශීලී ද්‍රව්‍යයන්ගෙන් සිදුවූ ආහාර දූෂණයයි. මෙම අනතුරින් නිකුත්වූ විකිරණශීලී ද්‍රව්‍ය සුළඟ මගින් යුරෝපය පුරා ගෙන යන ලදී. එම අවස්ථාවේදී පැවැති තත්ත්වයන් අනුව මෙම ද්‍රව්‍යයන්ගෙන් යම් ප්‍රමාණයක් එකී රටවල තැන්පත් විය. උදහරණ වශයෙන් මද වැසි පැවැති තැන්හි මෙම ද්‍රව්‍ය විශාල ප්‍රමාණයක් පත්‍ර මත තැන්පත් විය. දිගු වේලාවක් ඇඳ හැලූණු වර්ෂාව පැවැති තැන්වල මෙම ද්‍රව්‍ය තැන්පත් වූවා පමණක් නොව ඒවා ශාක පත්‍ර වලින් සේදී ඉවත්ව යාමද සිදුවිය.

මෙවැනි අනතුරකදී බෙහෙවින් වැදගත් වීකිරණ නියුක්තියක්වන්නේ අයබින් -131 සිසියම් -137 සහ සිසියම් -134 ය. මෙම වීකිරණ නියුක්තියක් තැන්පත්වීමෙන් පසුව ඒවා කෙලින්ම හෝ අනියම් ආකාරයෙන් ආහාරදායක ඇතුළුවිය හැකිය. මේවා ආහාරවලට ඇතුළුවන ප්‍රධානතම ක්‍රමය නම් හරකුන්, බැටළුවන්, එළවළු සහ පිනිමුටුන් වැනි සතුන් මගිනි. තණ බුදින ගවයෝ දිනකට වීශාල බිම් ප්‍රමාණයක් අවසන් කරමින් ඒ මත තැන්පත් වී ඇති වීකිරණශීලී ද්‍රව්‍ය එක්රැස් කරගනිති. අයබින් සහ සිසියම් වැනි ද්‍රව්‍ය ක්‍රමක්‍රමයෙන් කිරිවල සහ මස්වල සමුච්චිත වෙයි. බැටළුවන් සහ එළවළු මුල් සහ පස් අංශුද සමඟ තණකොළ උලා කන බැවින් ඔවුන් සාමාන්‍යයෙන් වැඩි වීකිරණශීලීතාවයක් එක්රැස් කර ගැනීමේ ප්‍රවණතාවක් ඇත. පිනිමුටුවෝ වීකිරණශීලී ද්‍රව්‍ය සමුච්චිත කරගන්නා පරිණාම ආහාරයට ගනිති. එහෙයින් එම සතුන්ගේ මස්වල සාමාන්‍යයෙන් අධික වීකිරණශීලීතා මට්ටම් අන්තර්ගත වෙයි.

තැන්පත් වූ වීකිරණශීලීතාව අප ආහාරයට ගන්නා ශාකයන්ට උරා ගැනීමෙන්ද පාණීය ජල සම්පත් වලට දියවීමෙන්ද මෙම ද්‍රව්‍ය ආහාර දායකට ඇතුළු වේ.

I 131 පිළිබඳ ප්‍රශ්නය පවතින්නේ කෙටි කාලයකි. මක්නිසාද යත් එහි පිටින කාලය කෙටිවන බැවිනි. දැනට මෙම අනතුරට අදාළව ප්‍රධාන වශයෙන් විමර්ශන ගේතු වන්නේ සිසියම්වල වීකිරණශීලී සමස්තානිකයයි.

මින්පෙර වීකිරණශීලී ආහාර දූෂණය පිළිබඳ මේසා වීශාල පරිමාණයේ ගැටළුවක් අත්දැක නොතිබූ හෙයින් කිසිදු රටක, බිලිදුන්සහ ළමුන්, ගර්භනී ස්ත්‍රීන්, මහලු, රෝගී සහ දුර්වල මිනිසුන් යන සියළුම මිනිස් කණ්ඩායම් වලින් සැලුම් ලත් පොදු ජනගහනයට සපයන ආහාරවල තිබිය හැකි අවම වීකිරණශීලී දූෂණ මට්ටම නියම කර නොතිබුණි. මෙම ප්‍රශ්නය කෙලින්ම බලපෑ යුරෝපීය රටවලට මෙම අර්බුදයට මුහුණ දීම සඳහා හදිසිදූෂක මට්ටම් නියම කිරීමට සිදුවිය. මෙකී මට්ටම් සීමිත කාල පරිච්ඡේදයකට වලංගු වෙයි.

ශ්‍රී ලංකාවට දූෂිත ආහාර ළඟාවීමේ හැකියාව පැන නැගුණ විට එම ප්‍රශ්නය විසඳීම සඳහා ක්ෂණිකව පියවර ගතයුතු විය. මෙහිදී සැලකිල්ලට ගතයුතු ප්‍රධාන නිර්ණායකය වනුයේ ශ්‍රී ලංකාව මෙකී අනතුර කෙලින්ම බලපෑ රටක් නොවන හෙයින් ශ්‍රී ලාංකික ජනතාවගේ ආහාරයෙහි කිසිදු වීකිරණශීලී දූෂණයක් පැවැතීම අවශ්‍ය නොවන බවයි. මෙය A L A R A න්‍යායන්ට අනුකූලවේ. එම අවස්ථාවේදී අපට වෙනත් රටවල් විසින් ගන්නා ලද පියවර පිළිබඳව හෝ ආනයනිත ආහාරයන්හි වීකිරණශීලීතා මට්ටම පිළිබඳව හෝ තොරතුරු නොතිබුණි. එහෙයින්

තාවකාලික මට්ටමක් වශයෙන් කී. ග්‍රෑමයට බෙකරල් 13.5 ක මට්ටමක් පිළිගෙන, සුදුසු මට්ටමක් තීරණය කිරීම සඳහා මෙම ක්‍රමයේ විශේෂඥයින්ගෙන් සමන්විත කමිටුවක් පත්කරන ලදී. කී. ග්‍රෑමයට බෙකරල් 13.5 මට්ටම පැනවීමෙන් පසුව ගතවූ මාසය තුළ, ආනයනික ආහාරවල වීකිරණශීලීතා මට්ටම්, සාචද්‍රව්‍ය තොරතුරු සහිත සහතික, වෙනත් රටවල් විසින් පනවන ලද මට්ටම් වැනි තොරතුරු අපට ලැබිණ. මාසයක් ඇතුළත ආදර්ශන රාශියක් පරීක්ෂාවට භාජනය කිරීමෙන් පසු තවත් තොරතුරු වීශාල ප්‍රමාණයක් එක්රැස් කර ගන්නා ලදී.

ආහාර අපනයනය පමණක් කරන ඇතැම් රටවල්, විශේෂයෙන්ම කිරි අහාර අපනයනය කරන රටවල් යුරෝපයේ පනවා තිබූ හදිසි මට්ටම් පිළිගත්හ. ඇතැම් රටවල් අපනයනය සඳහා වූ යුරෝපීය මට්ටම් නිල වශයෙන් පිළිගෙන ක්‍රියාත්මක කළ අතර දේශීයව පරිභෝජනය කෙරෙන ආහාර සඳහා නිල නොවන තත්ත්වයෙන් බෙහෙවින් පහළ මට්ටම් ක්‍රියාත්මක කළහ. පිටිකල කිරි සඳහා පිලිපිනය විසින් කී. ග්‍රෑමයට බෙකරල් 22 ක මට්ටමක් පිළිගෙන තිබුණි. සිංගප්පූරුව විසින් කිසිදු දූෂණයකට ඉඩ නොදිය හැකි බවට නියම කර තිබුණි. ඉන්දියාව විසින් වර්තමානයේ වැනි සාමාන්‍ය තත්ත්වයන් යටතේ අදාළ කරගතහැකි කී. ග්‍රෑම් 1 ට බෙකරල් 30 ක සාමාන්‍ය මට්ටමක් නියම කර තිබූ අතර න්‍යෂ්ටික අනතුරක් ඉන්දියාවේදී සිදු වුවහොත් ඇතිවිය හැකි හදිසි තත්ත්වයකදී භාවිතය සඳහා කී. ග්‍රෑ. 1 ට බෙකරල් 300 ක මට්ටමක් පැනවීය.

පරමාණු බලශක්ති අධිකාරිය විසින් පත්කරන ලද කමිටුව, මෙකී සියළු කරුණු අධ්‍යයනය කිරීමෙන් පසු ආනයනිත ආහාරයන්හි තිබිය හැකි උපරිම වීකිරණශීලී සිසියම් සමස්තානික ප්‍රමාණය වශයෙන් කී. ග්‍රෑ. 1 ට බෙකරල් 20 මට්ටමක් නියම කෙළේය.

වීකිරණශීලී දූෂණයන් සම්බන්ධයෙන් ආහාර පරීක්ෂා කිරීම කරනු ලබන්නේ කොළඹ විශ්ව විද්‍යාලයේ වීකිරණ සමස්තානික මධ්‍යස්ථානයේදීය. මෙහි ඇත්තේ ඉතා සුළු කාර්ය මණ්ඩලයකි. එහි විද්‍යාඥයෝ 4 දෙනෙක් වෙති. ඔවුන්ගෙන් දෙදෙනෙක් ආචාර්ය, දර්ශනපති සහ විද්‍යාපති යන අධ්‍යාපනික උපාධි ලද්දෝ වෙති. එසේ වුවද වීකිරණ ආරක්ෂාව පිළිබඳ විධිමත් ලෙස පිලිගත් පුහුණුවක් ලත් පුද්ගලයින් ඇත්තේ දෙදෙනෙක් පමණි. ඔවුන් නම්, අධ්‍යක්ෂවරයා සහ ප්‍රධාන තාක්ෂණික ශිල්පී රත්නායක මහතාය. වීකිරණ ආරක්ෂාව පිළිබඳව විධිමත් පුහුණුව ලත් විද්‍යාඥයින් දෙදෙනෙක් පරමාණු බලශක්ති අධිකාරියේ වෙති. දැනට යුරෝපයෙන් ආනයනය කරන සියළුම ආහාර ද්‍රව්‍ය වීකිරණශීලීතාවය සම්බන්ධයෙන් පරීක්ෂණයට භාජනය කරනු ලැබේ.